

СЛАВЯНИМЪ

ПОЛИТИЧЕСКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Издава три пѣти въ седмицата
вѣтки:
Вторникъ, Четвъртъкъ и Събота.

ЦѢНА:
За година 20 лева сребърни
" шестъ месеци 12 лева ср.
" три " 7 " "
Единъ брой 20 стотинки.

Срѣко което се отнася до вѣстника
надписва се направо до
Т. Х. Станчевъ въ Русчукъ

Писмата не се приематъ
Ръкописи назадъ се неврацатъ

За обявления се заплаща:
За всеки редъ при пръвѣ пѣтъ 20 ст.
За " " " вторий " 10 ст.

Руссе, 24 Августъ 1884 год

Многоосносната българска страна Македония, проживява периода на най-тъжкитѣ непитания и мъки, епохата на най-лютото варварство отъ страна на нашитѣ петъ вѣковни мъчителни и варварни — турцитѣ. Тази Българска страна, която е родила Александра Македонскій и Славянскитѣ просвѣтителни, Кирила и Методия, — днесъ пакъ подъ неспособни и нетърпѣливи глѣтъ и звѣрство отъ онова азиатско племе, което се нарича Турци. Постоянни и безчисленни кланя, не наказваемитѣ убиства и неприятели отъ никого обезчестявания, съставляватъ единственитѣ блага на нашитѣ тамъ братия. Тамъ закона е арестованъ, правдата — испѣдена; а за гаранция на имотъ, на животъ — нѣма мѣсто!... Варварството е установно въ централъ на Македония; то е завладѣло цѣлата почти страна, опази отцѣпена отъ цѣлото наше отечество частъ! Какъвъ хаосъ! Каква анархия! Какво злощастие за Българина!...

И ний, ний Българитѣ въ свободна България, предъ второто трагическо дѣйствие на Батакъ, подобрението положението на Македония оставяме на обстоятелствата, безъ да се погрижимъ обаче за тѣхното по-скорошно създаване. И ний, казваме, а заедно съ насъ и нашето до сега правителство, удавиле сме се въ апатия и хладнокрѣвие: никакви постъпки, никакви почти мѣрки не сж се възли, имѣюща за цѣль да подобрятъ положението на Македония. Въ този случай Екзархията заслужава най-строга оуждане. Ако ни е позволено да кажемъ, тя представлява едно дембелско учреждение, поддържано отъ Екзархийскитѣ си приходи, *дадени отъ Българскитѣ народъ*, имѣюща за цѣль да прави коремни и левити чувства. А *прогресса?* оная сила, която създава и съставлява общественния животъ на народитѣ, що кара едно общество да добие самостоятеленъ животъ — гдѣ е? Периода отъ 5 години недостатъченъ ли се указа, да се направеше една поне стъпка напредъ въ що годъ? Отъ друга страна, каква роль, каква обязанность, какво призвание и какво предопредѣление негѣнява въ Цариградъ Екзархията? За мостра ли?... за черни очи ли? или да отлъстява коремни.

Казале сме и пакъ ще кажемъ, че да се очаква каква годъ полза отъ калугери, туй е срамъ за единъ българинъ, който самъ е възстаналъ противъ своитѣ угнѣтителни — турцитѣ и спокойно е умиралъ на бѣсилката за свободата си, за своитѣ човѣчески права. Туй е най-голѣмото престѣпление предъ стѣнитѣ на Любена Каравелова, Ботева и Левскій, първитѣ поборници за българската свобода.

Поглѣдете, моля ви се, дописката изъ Велесъ, напечатана въ днешния брой на вѣстника ни, и вий ще се смяете предъ неокончаемитѣ страдания и мъки на Македонскитѣ Българи и такъвъ още, които отъ минута на минута взиматъ по-

голѣмъ размѣръ, по-широкъ кръгъ. Какви злодѣяния, какви убиства, какво варварство! Да се держатъ живи хора, българи, сѣдѣ като имъ се обрѣзватъ уши и носове; да се убива 25 годишенъ момъкъ въ срѣдъ селото, съ кундака на пуника! А ний да мѣчимъ, да запустимъ устата си, да не шаваме и да чакаме нѣкакво ограничение на тѣзи злодѣяния отъ турското правителство, или да ожидаваме нѣкакво въздигане на националната честъ и гордостъ на Българитѣ тамъ отъ нашитѣ калугери!...

Но, при създаденитѣ вече днешни обстоятелства, поражда се въпроса: какъ трѣбва да се търси цѣръ и граница за спиранието и ограничаването на туй окаянно положение на Българитѣ въ Македония? Да обвинемъ ли за врата на тѣй парфчената „человѣколюбивата“ Европа нашитѣ надѣжди, нашитѣ мечти и сѣдвателно, нашето бѣдѣще? Да дадемъ ли ключоветѣ на Св. Петра въ рѣцетѣ на нашитѣ калугери да ни заведатъ въ оизи вѣковни рай?

Нито едното, нито другото. Три пѣца има, които могатъ единъ отъ тѣхъ да подобрятъ положението на Македония, до когато тя се намира подъ политическо управление на Турцитѣ, а други — да ѝ дадатъ едно управление поне като Румелийското. Първото срѣдетво е въ рѣцетѣ на нашия народъ, той трѣбва да иска резултатъ отъ данъка, който плаща на Екзархията; той трѣбва да иска отчетъ за направеното отъ неѣ за въ полза на Македония. Поставенъ на по-прогресивна почва, Македонца ще знае да защити себе-си, ще умѣе да запази къщата си, отечеството; *но само ако Екзархията познавае своитѣ обязанности и призва неѣ спрямо Македония.*...

Второто срѣдетво е по-вече въ рѣцетѣ на „человѣколюбивата“ Европа, отъ колкото въ нашето правителство. Ако тѣзи Европа желае да узнае мирѣтъ на Балканскій полуостровъ, да не бута политиката и да дава работа на Бисмарка; ако английскій печатъ, сѣдвателно, цѣла Англия е толкова състрадателна къмъ народитѣ, които пжнкатъ подъ варварско управление и немогатъ да се ползватъ съ човѣческитѣ си права; ако всички Европа, *подбудена отъ нашето Правителство*, се интересува за съдбата на наша Македония и стане „человѣколюбива“ отъ колкото се е показала до сега и ако, най-сетнѣ, се сложи тѣй политиката, щото да се заемѣе въ наша полза; — то нека се опредѣли България, като страна по-близо стояща до Македония, имѣюща съ нея най-тѣсни свѣзки и сѣдвателно, по-заинтересована, да окупира Македония и за едно опредѣлено време, сѣдѣ като я умири, да итегли войскитѣ си.

Третото срѣдетво е въ рѣцетѣ на самитѣ Македонци. Едно добро въоружаване Българитѣ въ Македония и едно

възстание въ опредѣленъ день и избранъ моментъ по цѣлата тѣзи страна, сѣдѣ възтѣитѣ нѣкои и други предварителни мѣрки, ще доведе „человѣколюбивата“ Европа до убѣждение, че раскжсаната България трѣбва да принадлежи на Българитѣ.

Нашия печатъ не трѣбва да стои хладнокрѣвенъ, а да се занимае съ този толкова важенъ въпросъ. Княжескитѣ вѣстници по-иматъ тази възможность, защото и самото днесъ на властъ Министеретво ще имъ съчувствува въ това.

ДНЕВНИКЪ

(стѣнографический)

на

IV Обикновено Народно Събрание.

(Извънредна сессия).

X. ЗАСѢДАНИЕ, СРѢДА 4 ЮЛИЙ 1884 Г.

(Вижъ брой 16).

Председателъ (звъни) Засѣданието на Нар. Събрание се отвара и секретарѣтъ ще прочете списѣкътъ на г-да прѣдставителитѣ.

Секр. Ташислиановъ (чете списѣкътъ на прѣдставителитѣ): Отсутствуватъ: Пемаилъ Мустафовъ, Парко Велевъ, Панко Ниновъ, Сано Дашевъ, Махавилъ Сарафовъ, Пенко Храповъ, Иванъ Никовъ, Дюшубакахъ Ахмедъ, Иванъ Стояновъ, Тома Кърджиевъ, Тахемъ бей Райзо Каролевъ, Иванъ Златинъ, Хасанъ бей, Марко Балабановъ, Петко Славейковъ, Петко Каравеловъ, Илия Вълчевъ, Иванъ Касабовъ Цвѣтко Мачевъ, Петръ Кюрчевъ, Дръ Малловъ, Петко Кънчовъ, Юсувъ Мустафовъ, Хюсеинъ Х. Ахмедовъ, Вичо Козловъ, Кесимъ Заде Мехмедъ и Илия Маджаровъ.

Председателъ: Отъ 195 души прѣдставители отсутствуватъ 28 души; има повече отъ половината, затова засѣданието на Нар. Събрание е пълно и на дневний редъ иде докладѣтъ на комисията за провѣритѣ. Споредъ както знаете г-да прѣдставителѣ, когато се прегледаше отъ Нар. Събрание избортѣ въ Севлиевската околия, отложи се избортѣ на г-на Димитра Петковъ за да се пита той на колко години е и тогасъ да се произнесе Събранието: да ли може да се приеме г-нъ Петковъ за прѣдставителъ, или неможе.

Д. Летишовъ: Азъ не бѣхъ тугъ да чуя какво се е разиевало за мене. (Гласове: по-високо!) Г-нъ Помяновъ е доказвалъ за нѣкакви документи, че азъ съмъ билъ на 24 г. Ви знаете че едно врѣме бѣхъ предаденъ подъ сѣдъ и ми се предписваше смъртно наказание или вѣченъ затворъ. Г-нъ Помяновъ и г-нъ Балабановъ бѣха мои защитници и за да може да облекчатъ наказанието ми, да могатъ да поискатъ нѣкои снисхождени отъ закона, учахъ ме че трѣбва да се казвамъ на по малко год.; г. Помяновъ ми каза, защо не съмъ се казалъ на 21 год.? А при това положение трѣбва самъ азъ да кажа, на колко съмъ години. Азъ ви заявявамъ че съмъ 30 години испѣлнилъ вече.

Председателъ: Подаръ обясненията дадени отъ г-на Петкова, желае ли Нар. Събрание да се говори още. Койго не желае да се говори да си дигне ръката. (Мълчество). Сѣдвателно, ще се говори.

Дръ Помяновъ: Както знаете г-да прѣдставителѣ, въ послѣдното засѣдание се отложи въпросѣтъ: да ли г-нъ Димитръ Петковъ е напълнилъ вече 30 годишната си възраст или не е. Отложи се този въпросъ да се разясни, като се попита самъ г-нъ Петковъ на колко години е, и това стана по желанието на г-да депутатитѣ. Днесъ много бѣхъ по чуденъ да чуя г-на Димитра Петкова положително да казва че е навършилъ 30 годишна възраст; нѣ съвсемъ се смаяхъ, като чухъ нататкъ още, коетъ ми се чини, че е съвѣзъ нередовно и нелѣпно отъ негова страна, — не само да опровергае онова, което се намира като отъ него казано въ протокола, който имахъ честь да прѣдставя, нѣ още да твърди че азъ и моѣтъ другарѣ г-нъ Балабановъ сме биле причина да

